

Wald Gerson Rak

Macabre dance

(z notatek lirycznych)

Wydanie I

MORPHO
Sieniawa Żarska 2016

Redakcja: Wydawnictwo MORPHO
Copyright: © Wald Gerson Rak
Skład i opracowanie graficzne: Autor
ISBN 978-83-62352-34-0
Sieniawa Żarska, 2016

Pamięci Nikosa Chadzinikolau

Zwei Dinge sind unendlich, das *Universum* und die menschliche Dummheit, aber beim *Universum* bin ich mir nicht ganz sicher.

Tylko dwie rzeczy są nieskończone: *uniwersum* oraz ludzka głupota, choć, co do wszechświata, nie jestem pewien.

Albert Einstein

I

W pleśni mitów

(Wrocław / Żagań, wiosna, lato 2015)

***

Muzyka, w mgłach
długo, do dnia

w chłód na przestrzał,
gra orkiestra

z «Titanica».
Gramatyka:

rozbiór zdań: «A
kto mi wzbrania

w *macabre dance* iść.»
«Czyja zawiść

w krwi szaleństwie
topi szczęście.»

***

Pierwsza łza zła
w mroku za dnia,

jak wyjść z twarzą,
gdy nam każą.

Ortografia.
Nie potrafię

pisać z *nie*, by
dłuższy niebyt...

Mam odmówić?
W ziąb się tulić,

nie markować,
gdy moc słowa.

***

Świat pisany
w białe plamy.

Nie historia
(w głowach wojna)

lecz histeria
w *nam* krzywd bezmiar

w kłamstwo strojna
(tkwisz w teoriach

spisków Żydów,
w pleśni mitów)

takim jak ty
tworzy *fakty*.

***

Była Miłość.
Była. I dość.

Bo pomyłką
(krótko) tylko

dryfowanie.
W *ego* stanie.

- Kochać siebie?
- Pewnie nie wiesz,

że... jak innych
(z jednej gliny).

Przekaz jasny:
Z bliźnim własne...

***

Serce gryzł giez.
Byłeś. Sam. Bez

alternatyw.
Świt w negatyw.

Słońce, czarne,
zerwiesz, zgarniesz

w ciężar dłoni.
- Czemuż płonie

w chłodzie brzasku
dom mój, z piasku,

wiatru, mgieł, rdzy -
Był, w czas złej łązy.

***

Nie o śmierci.
Wierni. Pierwsi,

bez powrotu -
kto jest gotów

wszystko zamknąć,
jak kurz zgarnąć

paproch wspomnień
(tyle po mnie) -

przeszli piekła
próg. Śmierć rzekła:

- Z jasną głową?
Mimo, sobą.

***

...*lupus est*, więc
(chłodny czerwiec,

kwask czereśni)
mierzwa sierści.

Wyjiesz, charcząc.
Nie wystarczy

bredzić «kocham»;
czasu szkoda

w kołowrocie
kłamstw (fałsz grodzi).

Kąsasz, chyłkiem,
w owczej, wilkiem.

***

Jest w szaleństwie
- głupie szczęście -

sposób, abym,
człowiek, słaby,

w burzy przetrwał,
choć czart przewiał

widok z okna
w niespokojne,

gwiazdy gasił
w podłych czasie

w nieba ogniu
ciszy głodnym.

***

- Bracie, błędzisz.
- Czemuż sądzisz

mnie *a priori*,
twierdzić skory

(nieomylny?)
«oni winni»,

«głupi», «gorsi»,
świat uprościsz

tak, że z trudem
fakt i złudę

(gdy zdążymy)
oddzielimy.

***

Komu powiem,
nikt, ktokolwiek:

W sekund kilka
człowiek w wilka,

w chwilę ledwie
gorzkie, cierpkie

na dnie duszy.
Kras. Nas kruszy.

Pętla «musisz»,
«trzeba». Dusi.

Krew, żółć dławi
w tłumie słabych.

***

Miłuj wrogów
(zabić gotów).

Bliźnich wspieraj
(kpi, przechera).

Byt, za innych,
daj (drwi, *silny*).

Nie *agape*,
gdy *agape*.

Nie **p**okochał
(po co moral?)

w mrozie czerwca
marskość serca.

***

Kim jesteśmy.
Dusza z pleśnią.

Co nam śni się,
gdy, w kryzysie

tożsamości,
grać jest prościej.

W czyje imię
(chytry wybieg)

cenne, taniej,
wydzierane

czynić swoim,
bliźnich skroić.

***

Jest w pisaniu
moc wskrzeszania,

gdy budzimy
«były», zimy

ludzi latem
skryte w stratę

przywracamy.
Zabijamy

rdzą paszkwilu.
Można w chwilę

słowa ostrzem.
Bo tak prostszym.

***

Pola bitew.
Co dzień bitej

strach o zmierzchu
(lepsze pierzchło).

- Niczym jestem,
serce czerstwe?

Gniew bezsilnej
zawsze winnej.

Bliźni chyłkiem,
krewni wilkiem.

«Wstyd rodzinie...».
Kły jedynie.

***

Kim dziś jestem,
serce czerstwe.

Co was bawi?
- *Gnijcie, słabi*

- mówią silni -
boście inni

Żyd czy kalwin.
Z mózdzkiem karlim

z glacą łysą
Polska - piszą -

dla Polaków -
z trosk?, ze strachu?

***

«Żydy – bredzą,
skąd ta wiedza –

wzięli wszystko,
nam *igrzysko*.

Biskupami,
premierami

w blichtrze władzy.
Myśmy nadzy,

chleb, czasami;
cóż my mamy.

Jezus, Maria.
Toż to mafia.»

***

Idyllicznie.
Politycznej

jad dewiacji
– pałokracji –

skin do Sejmu –
«Mosiek, Helmut,

wara, nasze»
i «pleśń w kaszy?

(gmin żre wszystko,
pełząc glistą)

zaserwuję,
mój czas, czuję.»

***

W gniew, niemiłość,
w gnój, w zawilość,

w zawiść podłą
z krótką koldrą

w mrozy sierpnia
ziemi w ślepią

patrzeć i drzeć,
chcieć, nie widzieć,

nie móc padać,
w żółci składach

trzewia poić,
w ból się stroić.

***

Szczęścia steryd,
«trzeba» kredyt

zaufania
w zabieganiu

w cud reklamy
«wszystko» damy

na *full* życie?
Na przepicie.

Przebyt w zastaw –
tkanka martwa.

Mielą żarnem,
nas, na marne.

***

Pędzłem Boscha.
Światów **pożar**,

piekło dzisiaj.
Ludzka misja:

dzieci w ogień,
w płomień progi,

strach, żółć z mediów,
zza gór siedmiu

moc zarazy,
krwią obraży.

Jak stąd uciec
w jednym bucie.

***

- Chcesz umierać?
Nie, nie teraz,

małe wnuki,
drobnym drukiem...

«...z odsetkami...».
Zrozum, sami

nie zdołamy.
Z długów kramem,

z hipoteką,
weksel. Czekaj

dziadku, Boże,
tyle możesz.

***

Nie było jak.
Pod nogą trakt

gęstniał w pył. W skwar.
W gawiedzi gwar.

I cisza. Nagle.
Jak wiatr w żagle,

lęk się przelał.
Płacząc, drzewa

tłum żegnały,
bo... śmierć znały.

Był żar kłęski.
Rósł płacz, męski.

***

Aniu, Ag, jest
kłamstwa agrest,

gdy szmatławce,
w kleru łasce,

drwią, zawistne
(rzeczywiste

trwoniąc tanio)
odzydzają,

wielkość Polski
(skąd cień troski)

odtworząc.
W głupca grając.

***

- Kocim żarciem?
- Pięknie miałczysz.

Zjedz, chudzinko,
kęsków kilka.

- Chcę wędlinkę.
- Mysz, chwilę,

kto zarabia?
Znów się stawiasz.

- Lizać palce,
chleb ze smalcem,

z solą, kusi.
- Kotku, musisz!

***

Co ponadto,
co nam skradną,

czego zbraknie
na serca dnie,

co się ceni
– wierność ziemi,

bo nie zdradzi
w prochu braci

w krwi niepamięć
w wojny zamieć

bezimiennych –
w czas niewiernych.

***

Co jest pewne –
«nic beze mnie».

Co wam zbywa.
Jak się zgrywa

miałkie z wielkim,
miód i cierpkie,

placz i radość,
słabość, hardość,

byt ze śmiercią.
Kruczą twierdzą

człowiek ciałem
«byłem», «miałem».

***

Był jej światem –
w grudniu latem.

Słowem wikłał.
Wierząc, kwitła.

Bił. Czekala.
Bo kochała...

«Czym byś była.»
Krew? Żółć w żyłach.

«Byłeś. Możesz..»
Dźgnęła ostrzem.

Trzeba było
zabić miłość.

***

Wiadomości
(bez nich prościej

nieść garb bytu
nigdy sytych)

wielkim drukiem –
noc jest krukiem,

wprost z szmatławców
niemoc starców,

jarzmem giętych,
strachem zdjętych,

w ogniu pięści –
bezmiar śmierci.

***

Zbłądził – nie wie –
w ludzkim gniewie

bluźni bliźnim
– z innej gliny

(skąd wie) *lepiej*
karci *grzesznych* –

w win obrazach
z mównic kazał

«miłość» (jąką).
Diabłu diakon

słowem grodzi.
W pysze brodzi.

***

Niewidomy.
Wskazać (komu)

chcesz nadzieję
w wir zawiei

w oknach rano
otwieraną

w barwy malwy,
ptactwa salwę

- wiatr pod skrzydło -
gdy (mamidło)

blichtrem krzepi,
serca ślepi.

***

Nie. Nie musisz.
Daję? Wróci,

choć inaczej.
Czemu płaczesz.

Jesteś wolna,
myśl spokojna

w czas wyboru
z serca porów

czerp atrament –
(Wątpisz? Zamęt

w bytu niszę?...)
Nowe piszże.

***

Miłość małą
(brakowało

w jasne okna)
niosła. Krok na

skrót. W błąkanii
się mijanie

- w jar bezdroża
domu pożar -

córki, lgnącej,
pytający

wzrok: *znów idziesz.*
Wszędzie nigdzie.

***

W czas spóźnieni
w niebie ziemi

czy na opak,
myśląc - kto tak -

w smutną radość,
nigdy zadość,

wiek za wcześnie
(śląd nasz pierzchnie)

za dnia nocą
nazad krocząc

w gruz tworzymy
w lipcu zimy.

***

Pośród braci
wiarę stracisz.

Moc, bez skutku.
Kurs więc krótki

za zawiści.
Obcy bliżsi.

Ssał nas bliski,
robak śliski,

co chciał, wyrwał,
nędzna przywra,

wszak w rodzinie
miłość gnije.

***

Nie tu, nie tak –
duchem biedak

był, nie teraz
(z serca przekaz?)

przekłamany,
zaprzędany

- wierzył w cuda,
wiara krucha,

ciałem nabab
(moc za słaba)

gdy cud niby -
celnie chybi.

***

Właśnie ciebie
kocham, pewien

nieznanego,
niepewnego,

choćby nie w czas.
Poryw serca.

W pierwszy smutek.
W drogę, skrótem,

w żal za... głupi.
Próżno próby

otwierania
dnia z zarania.

***

Bez koloru,
bez wyboru

w bezkres *dzisiaj*,
w wichrach *mijaj*

w strachu człowiek,
nikt, ktokolwiek,

w żarze wojny
w nędzę strojny,

mięso armat,
kundlom karma,

ścierwo krukom.
Pieśla brukiem...

***

Ból, tak ludzki.
W wojewódzkim

zespolonym
źle leczony

zmarł. Gdzie wina.
W mediów młynach

prawda z fałszem
w miksie zawsze.

- Kto dziś - spytasz -
(kpiną skryta)

w butach pcha się
w stypy czasie.

***

Władza krzepi,
ręce lepi.

Spadnie z głowy
złom korony

- siwość skroni
nie uchroni

przed rewoltą -
Ta na konto

minionego
piekło swego

(znajdzie niszę,
pewne) wpisze.

***

Czasem tylko
nie być, chwilką,

zniknąć, w tłumie,
(wiem, rozumiesz).

Nie chcę więcej
- kochaj, serce,

co dzień tracąc
(wiemy za co)

co być miało
wiecznotrwałym -

Miraż miłość
w rytm *nie było*.

***

Miłość. Jaka.
W uschłych kwiatach

metafora
- zawsze wczoraj -

że to nie nam
(zwykła ściema)

bo nietrwale
wieki całe

powielane
fałsze znane,

gdy błądzimy
w antonimy.

***

W śmiechu smutnym
(żywiol nudny)

w chłód gwiazd czarnych,
wojen barwnych,

w mrok zieleni
jak dojdziemy

pocztą zwrotną
słani - dokąd -

w wichrów ciszy.
Kliszy rysą.

Milknąc, klniemy,
w, szok, film niemy.

***

Nic z czekania,
ze szczekania

kundlim, że cud...
Ruin redut

zgliszcza gaście,
przed przepaścią.

Zostajemy,
próchnem ziemi.

Nie czekajcie.
Po wracajcie

w wyciu syren
stu rzek wiram.

***

Bezkształt, bezdźwięk –
dzwon, co nie pękł

w gęstej ciszy
– nic nie słyszysz –

wiatrem dotyk
(w świat wykroty)

brzóz pisanych
chłodem rano.

W czerni lasu
bieg wstecz losu

miasta w cmentarz
w nie tak, w niewczas.

***

Z krajobrazów –
przepaść twarzy,

dłoni w ciernie,
krnąbrnych wiernie,

w chłodnym ogniu
klęski godnie,

w biegu wstecznym
w gzów matecznik,

w ledwie cienie
(jest blichtr w cenie)

miejsc i rzeczy.
Czas nie leczy.

***

Wiatry brajlem
piszesz, martwe

krajobrazy,
przepaść twarzy

w pamięć, w ciemno.
Iluz ze mną

przejdzie bezmiar.
Człowiek przegrał -

diabeł pisał
wyrok, cisza

- glina - pękła -
w progu piekła.

***

Szliśmy z wami,
w mrok, duktami

- don chichoty -
Pozór cnoty

(komu, czemu)
by bliźniemu...

W drodze, z Bogiem.
Dzwon - na trwozę,

czy nadziei -
W miast stu kniei

dzwonił - Amen.
Wprost w firmament.

***

- Jest w ustawach...
(Spec w *tych* sprawach,

człowiek mierny,
miłosierny

cham, oświeci,
wie to przecież

nas małuczkich).
Prawne kruczki

rosną w sępy,
wszak podstępem -

Wiek się troi.
- *Było moje.*

***

Krzywd rachunki.
Innym krótki.

Tłumaczymy
podłe czyny

koniecznością,
fakty płacząc

i wysane.
Z ran drapanych

licząc zyski
prac po pysku

- Jak inaczej
w świętym sraczu.

II

Szkło

***

W topieli szkła
zgnieciona pchła,

w gazety czern
nawet nie cień,

pozory norm
w natłoku form,

rozdarty krąg
łamanych rąk,

w weselu łez
człowiek kim jest,

uschnięty bez,
na sercu giez,

korony rdza
na wojny brzask,

w indeksów mrok
z ósmego skok...

bezbrzeżny brzeg -
w narodach wrze,

wśród karczów bzów
zdradzony nów,

w rozdrożach praw
umowność prawd,

w niewiary skrót
sumienia brud,

wśród pleśni słów
jęk ściętych głów.

W zakolach dróg
samotny Bóg.

***

Czas. Mija.
Mijają. Lata.
Psy. Wyją.

Na koniec świat a.

Chcę drzewem.
Chcę kormoranem.
Odzewem –

Okno. Strzaska ne.

Jahwe, skąd,
gdy sił mi brak
odejść w swąd

zgliszcz, lzy, strach u s mak?

Dzwon. Bije.
Woła nie śmierci.
A żyję.

W głuchej pa mię ci?

Wiary. Pył.
Posłany. Na wiatr.
Byle był.

Spóźniony na start.

Nadziei.
Gorzkiej. Chcę. W ciemno.

W zawiei –

Boże; bądź. Ze mną.

Miłości
emanacja, gdy,
(tak prościej)

łgać, k nuć, tylko, drwić.

Skorup dźwięk.
Jedynie. Koniec?
Sznura pęk?

Życie chybione.

Cierń s traty.
Gorycz. U kryta.
Granatu

owoc. Przekwita.

Rozrywa.
Prze paść powietrza.
Prze grywa

krw. sprawiedliwa.

***

Jest jeszcze
dom w wiersze,

Brat (wróci),
cierń ludzi,

O l i list,
wiatrów świst,

Wiara - Bóg;
(wielość dróg),

miłość, zła,
astrów łza,

w za wie i,
w na dzie i,

próżny znój,
serca gnój,

zdrady giez,
przekwitł bez,

jest z krwi krew,
grzechu zew,

z kości kość,
anioł gość,

jeszcze jest
cierpki gest.

Jeszcze jest
śmierci chrzest.

Dziennik liryczny

(fragment)

22 sierpnia 2009

*

Czytany z akt
w złe ze złym pakt,

gdy ciało wrze,
kiedy był łże,

w bezdroży sto
w płomień, na stos,

w żółci, we krwi,
w powodzi drwin,

w dżumie Auschwitz
złudą karmić,

w tyfus tchnienia,
w chceniu chcenia.

*

Wśród żywiołów
cięży ołów

łzy niemieckiej
(nie ma klęski),

z rejestrów krzywd
(nie puka nikt)

spalony próg.
Kulą u nóg

dokąd mi iść –
po wiany liść

(drapany strup)
legnę u stóp.

*

Kropeczko, wiem,
trudno jest dzień

(życie w biel-czerń)
przepisać. Cierń

(kole tylko).
Gdyśmy chwilką.

Olciu, wiem, wiesz,
amnezja jest

lekiem w zły czas.
Mdła pamięć w nas –

(Cóż, tu, prostym?)
Wołam ostem.

*

Zapomnieć chcę
dzieciństwa cień,

w ruinie dom
(tak chciałem stąd...)

nie wierzyć, gdy
rysa, grys rdzy.

W huku burzy
(komu służy)

bezsen w czas snu -
zostanę, tu

(wróciwszy znów)
gdzie pierwszy nów.

III

Kurs na gapę

(Wrocław / Żagań, wiosna, lato 2015)

***

Śmierć tak śmieszna
- zło pocieszne -

na ekranie
- gra bez granic -

trzecie życie
- trafił skrycie -

poziom czwarty
- ośmiu martwych -

«Co wiesz, gadaj»
(mądrym biada)

- przesłuchuje -
w łeb dwie kule.

***

Oko pańskie.
W chrześcijańskiej

telewizji
w medium wizji

mistrz herezji
«grzech wasz mierzi»

przewinienia
nam wymieniał,

palcem *bożym*
nędznym groził.

Bóg (wie lepiej):
– Podle klepie.

***

Kwestia sporna –
szkopuł w normach.

«Gdzie tu trudność».
Wersja próbna.

Bez atestu.
Choć protesty.

Mimo błędów,
tak z urzędu.

Kanon wieczny,
dziś pospiesznie.

Gdy czas klusem:
– *Mało, muszę...*

***

W lęk, w zaparte
w grypsie skargi,

w skrzydłach wiatrów
w czas falstartów

wśród zawiei
po nadziei

w domu czerni
- w (zd)radzie wiernych -

w śmierci listach
(zabił, glista)

w półprawd prawdzi -
tu nas znajdziesz.

***

Skarbem żona
znaleziona

w maku korcu.
W chłodzie dworców

marzniesz, nędzarz,
głodny nieraz.

Łapa ciężka.
Miłość? Pierzchła.

Niefart w kartach,
zdrada czwarta.

Kniesz, sprzedajesz
o nic żale.

***

Co jest w cenie.
Z wykształceniem

aż klas ośmiu
(wiedzy dość ma)

żądny władzy.
(Władcy, nadzy

w *chęciach szczerych*).
Wzwyż bariery,

sieje fobie
«silny człowiek»,

cham czy... mistyk –
«Polak czysty».

***

«Tak bezpieczniej».
Strach, odwiecznie.

W fobiach obcy
sobie, chłopcem

w lękach, szczujesz,
pielęgnujesz

piekło wojny.
«Żyd, Szwab groźny,

łże heretyk,
Cygan, stety.»

Bijesz *asfalt*,
sam brud, bastard.

***

Nie było snu.
Brak nocy tchu,

kiedy niebem
biegła, brzegiem

łęk za oknem.
Wiek samotna.

Deszcz ciął szyby –
obcy przybysz.

Patrząc z okna
(noc noc mokła)

nie wiedziałaś:
dusza z ciała...

***

Wymazany
z map, skazany

na niepamięć
(w sierpniu zamieć)

na zawilość,
na niemiłość,

bez komina,
w koleinach –

dom mój, obcy,
małym chłopcem

utraciłem.
Że nie byłem?

***

Sobie wierni.
Podsiębierni

- krzyż na piersi -
(widać, lepsi)

prawa dają,
wszak nas znają,

co nam trzeba
- ciecie, nieba? -

chęć sumienie
(mieć je w cenie)

zawrzeć w kodeks.
Kim, tu, kto jest.

***

Nam - złym kuchtom -
cóż w gar, w krucho...

bios, polski,
pleśń beztroski,

kość niezgody,
spod nóg kłody,

czad z szmatławców,
cud łaskawców,

że nas jeszcze
(wiedzą, wieszczę)

nie zgładzili,
choć zgnoili.

***

Nie zwlekamy
z potrzebami.

Co nas zmusza
wszędzie klusem,

bo *promocja*
- na emocjach -

wszyscy biorą
czerń kolorów,

plastik szczęścia
co dzień więcej,

bo *za grosik*.
Nidy dosyć.

***

Której piszę
pliszki w ciszę,

świat w świt z okien
deszcz, ślad w drogę -

Nie za nic, wiedz,
kocham ją, lecz

za to, że jest.
Bo to pretekst -

barokowo
- świat za słowo -

by iść do niej,
skryć w jej dłoni.

***

W zakos duktów
świadom skrótów

(bratem kruka,
idąc, szukasz

na dnie duszy
- proste wzruszy -

dróg, do domu,
gruzem, komu,

dokądkolwiek
(krew, kość) człowiek

z biegiem rzeki.
Stromo brzegi.

***

W żarze słońca
w skwar bez końca

na brzeg ziemi.
Mimo. Chcemy.

Co nas zmusza
w autobusach

- kurs na gapę,
czartom w łapę -

w ciżby tłoku,
że ni kroku,

męski, ostro,
pot w nos prosto.

***

Jest «mieć» za nic.
Mur. Bez granic.

Jest. Czasami
odkrywamy -

trwałość zmiennych,
świąt codziennych,

w smutku śmiesznym
sprint nieśpieszny

w gorzką radość
w mrok jaskrawość -

marność (sprzeczność)
mierność, w wieczność.

***

Cud reklamy.
Odkrywamy

«nigdy wcześniej»,
«nowe», «lepsze»,

«szczęścia starter»,
więc w zaparte.

Zły nas korci
- blichtr w promocji -

«trzeba». Musisz?
Rozum (studzi)

matematyk:
- Zysk ze straty?

***

Płochy ptaki -
mylne znaki

nie w czas wiosną.
W wietrze ostrym

wiśnie w sadach
(kwiat opada);

w ziąb odziane
- marzną rano -

słońce, zwleka
- nie tu, nie tak -

noc w zaułku,
gość z przytułku

***

Ot, cud bytu.
Jest noc skryta

w się dźwiganiu,
traw wzrastaniu,

kosem na świt.
Każdy z nas, nikt

(wstaję, wstajesz) –
na ekranie

nieba kodem
czytasz: Mogę

kwitnąć, jak ty
w kropli krwi łyzy.

***

Podróż. Długa.
W ognia strugach.

Z przesiadkami,
biletami,

w jedną. W trefne.
W obce, pewne.

Bez ulg. Tracąc.
Nad to płacąc

za wikt, trunek
(skąd frasunek).

Cóż, frycowe.
Stare nowe.

***

Z Krzyża Człowiek,
nie ktokolwiek,

Ten jedynie
i dziś ginie,

gdy błądzimy –
latem zima.

Nie pukałem,
byłem ciałem

z dała myślą,
kiedy iść do...

z relikwiami.
Tak *ufamy*.

***

Rano w radio:
- «Trzecie stadium»,

kryzys elit.
«Kupić chcieli...»

(Władzy halny)
amoralni

moralisci
(z wiedzą glisty)

chęć dać światu
cud dyktatu -

Kto to kupi?
- Każdy głupi.

***

Swąd z brukowców:
«Kochał chłopców»,

niusów spamy:
«Wójt zawiany...»

«Znaki z nieba.»
«W nosie grzebał

bez dyplomu.»
«Rdza korony.

Koniec z końcem
wiąże książkę.»

«Żebrak znalazł.»
Ukradł zaraz.

***

W chłodzie na świt
każdy z nas nikt

w półmroku dnia
(zamknięte w kadr)

uczy się iść,
teraz, tu, być -

sobą, co dzień,
sam, przechodzić,

wśród swych obcych.
Z ciemnym słońcem,

wiatr, w zawody.
Rzuć mu kłodę.

***

Nie wysiadam
- śmierć to zdrada -

nie wychodzę,
czekam w drodze

na czerwonym
(kto iść broni)

wieki czekam
na człowieka

z krwi i kości,
by, z nim, prościej

błądzić było
bytów krzywą.

***

Chociaż tęsknię,
idź, w swe, pewne.

Cóż, że piszę
w czarną ciszę

ptactwo na ziąb
(że precz chce stąd...)

Być mi wiernym
w świecie zmiennych

- doświadczanie
w dojrzewaniu -

wśród gwiazd czerni
nie być biernym.

***

Ciebie, siebie
- komu, nie wiem

mówić szeptem:
Jesteś, jestem

więc, nim minę,
kocham, glina,

krucha, wiedząc:
czas, nie pieniądz,

zawsze cenny -
w biegu zmiennym,

kiedy meta
nie tak, nie tam.

***

Słów za wiele
- zła młyn miele -

tropów, obcych.
Nigdy młodszy,

nie mądrzejszy,
niegdysiejszy,

wiem, nie trzeba
pleśni chleba,

brudu kłamstwa
grubą warstwą,

by wśród plotek
milknąć złotem.

***

Co dzień Szabat,
jutro zaraz,

obiecane,
już więc dane,

pewne z wiary,
w konchach starych

nowe wino,
w diament glina,

było w niebyt.
Nie na kredyt

dał Bóg niebo.
Chcieć go trzeba.

***

Nie bieg przez mrok,
nie ciemność rąk

wznoszących mur
nie tak, nie tu

- mówię Jahwe -
Z tobą łatwiej

i w powodzi
mgieł, gdy grodzi

nas gzów gęstwa,
jest zwycięstwa

smak w porażce
w świetle, w łasce.

***

Jaką schedę
- w zero jeden

kodowany,
zapisany

w 3D człowiek
my ktokolwiek -

dziedziczymy
latem zimę,

lęk - nic za nic
we mgle granic

w braniu swego -
w mocy złego.

***

Bo krew krzepła.
Wprost z dna piekła

scenografia -
cenotafia*

---

* Cenotafium - symboliczny, pusty grobowiec,

szpiclów, tchórzy.
Warto służyć

renegatom,
nam na stratę

w hańby chwale,
w kar nawale

w piekła chłodzie,
tutaj, co dzień?

***

Na skrót długo
zółci smugą,

z darta mapą
kurs na gapę

dróg strzępami
- acz nie sami -

aby błędzić,
mimo - sądzisz -

pleśnią ziemi,
w ciemno brniemy,

zmienność stała,
sól, zwietrzała.

***

W ogniu straty
małym bratem,

gorszym w świecie
- chciałem przecież

żyć inaczej -
wbrew rozpaczy

uwierzyłem.
Sam nie byłem -

Pan mój i Bóg
w nowe mnie wiódł.

Podszept złego:
Siły nie dość.

***

Iść duktem w mgłę,
gdy w jasność dzień?

Nie brzemię łąy,
choć szydzi zły.

W żar, w słońca puls,
jak mosty, rósł

w śmiechu pierwszym
trakt w czas lepszy.

Bądź Bóg. Sami
w ziemi bramy.

Po rdzewiały
w gorzkie, w małe.

***

Żegnaj, mistrzu.
W czasach blichtru,

gdy nic za nic
w ogniu granic,

gdy wyprzedaj
«być», «chcieć» teraz.

Pro publico
- skrzy na styku

cnót na opak -
w wojny progach

mur, pod nieba.
- *Grodzić trzeba!*

Inne dedykacje

*** (Pędzłem Boscha)

Janowi Mazurowi

*** (Aniu, Ag, jest)

Moim młodszym siostronom – Ani i Agnieszce

*** (Bezkształt, bezdźwięk –)

Janowi Tyrze

*** (Oko pańskie)

Wojtkowi Jacykowi

*** (Wymazany)

Kornelii Sinkowskiej

*** (W zakos duktów)

Marzenie i Zenkowi Klekotko

*** (Jest «mieć» za nic)

Jance Wildze

*** (Nie wysiadam)

Janowi Sosnowskiemu

*** (Jaką schedę)

Krystynie Sławińskiej

abc

- *** (Aniu, Ag, jest) 20
- *** (Bez koloru) 30
- *** (Bezkształt, bezdźwięk -) 34
- *** (Bo krew krzepła) 70
- *** (Ból, tak ludzki) 30
- *** (- Bracie, błędzisz) 11
- *** (Była Miłość) 8
- *** (Był jej światem) 23
- *** (- Chcesz umierać?) 19
- *** (Chociaż tęsknię) 66
- *** (Ciebie, siebie) 67
- *** (Co dzień szabat) 68
- *** (Co jest pewne -) 22
- *** (Co jest w cieniu) 53
- *** (Co ponadto) 22
- *** (Cud reklamy) 60
- *** (Czasem tylko) 32
- *** (Czas. Mija) 42
  - * (Czytany z akt) 46
- > **Dziennik liryczny / 22 sierpnia 2009 46-48**
- Dziennik liryczny / 22 sierpnia 2009 46-48**
  - * (Czytany z akt) 46
  - * (Wśród żywiołów) 46
  - * (Kropeczko, wiem) 47
  - * (Zapomnieć chcę) 48
- *** (Idyllicznie) 16
- *** (Ile wam tchu) 142
- *** (Iść duktem w mgłę) 72
- *** (Jaką schedę) 70
- *** (Jest jeszcze) 44
- *** (Jest «mieć» za nic) 60

- *** (Jest w pisaniu) 14
- *** (Jest w szaleństwie) 10
- *** (- Jest w ustawach...) 37
- *** (Kim dziś jestem) 15
- *** (Kim jesteśmy) 13
- *** (- Kocim żarciem?) 21
- *** (Komu powiem) 12
  - * (Kropeczko, wiem) 47
- > **Dziennik liryczny** / 22 sierpnia 2009 46-48
- *** (Krzywd rachunki) 38
- *** (Której piszę) 58
- *** (Kwestia sporna) 51
- *** (...*lupus est*, więc) 10
- *** (Miłość. Jaka) 32
- *** (Miłość małą) 26
- *** (Miłuj wrogów) 12
- *** (Muzyka, w mgłach) 6
- *** (Nam - złym kuchtom -) 56
- *** (Na skrót długo) 71
- *** (Nic z czekania) 34
- *** (Nie bieg przez mrok) 69
- *** (Nie było jak) 29
- *** (Nie było snu) 54
- *** (Nie. Nie musisz) 26
- *** (Nie o śmierci) 9
- *** (Nie tu, nie tak -) 28
- *** (Niewidomy) 25
- *** (Nie wysiadam) 66
- *** (Nie zwlekamy) 57
- *** (*Oko pańskie*) 50
- *** (Ot, cud bytu) 62
- *** (Pędzłem Boscha) 18
- *** (Pierwsza łza zła) 6

- *** (Płocze ptaki -) 61
- *** (Podróż. Długa) 62
- *** (Pola bitew) 14
- *** (Pośród braci) 28
- *** (Rano w radio) 64
- *** (Serce gryzie giez) 8
- *** (Skarbem żona) 52
- *** (Słów za wiele) 68
- *** (Sobie wierni) 56
- *** (Swąd z brukowców) 64
- *** (Szczęścia steryd) 18
- *** (Szliśmy z wami) 36
- *** (Śmierć tak śmieszna) 50
- *** (Świat pisany) 7
- *** («Tak bezpieczniej») 54
- *** (W chłodzie na świt) 65
- *** (W czas spóźnieni) 27
- *** (W gniew, niemiłość) 17
- *** (Wiadomości) 24
- *** (Wiatry brajlem) 36
- *** (W lęk, w zaparte) 52
- *** (Władza krzepi) 31
- *** (Właśnie ciebie) 29
- *** (W ogniu straty) 72
- *** (W śmiechu smutnym) 33
  - * (Wśród żywiołów) 46
- > **Dziennik liryczny** / 22 sierpnia 2009 46–48
- *** (W topieli szkła) 40
- *** (Wymazany) 55
- *** (W zakos duktów) 58
- *** (W żarze słońca) 59
  - * (Zapomnieć chcę) 48
- Dziennik liryczny** / 22 sierpnia 2009 46–48

- *** (Zbłądził - nie wie -) 24
- *** (Z krajobrazów -) 35
- *** (Z Krzyża Człowiek) 63
- *** (Żegnaj, mistrzu) 73
- *** («Żydy - bredzą) 16

Z notatek lirycznych

I W pleśni mitów

- *** (Muzyka, w mgłach) 6
- *** (Pierwsza łąa zła) 6
- *** (Świat pisany) 7
- *** (Była Miłość) 8
- *** (Serce gryzie giez) 8
- *** (Nie o śmierci) 9
- *** (...*lupus est*, więc) 10
- *** (Jest w szaleństwie) 10
- *** (- Bracie, błądzisz) 11
- *** (Komu powiem) 12
- *** (Miłuj wrogów) 12
- *** (Kim jesteśmy) 13
- *** (Jest w pisaniu) 14
- *** (Pola bitew) 14
- *** (Kim dziś jestem) 15
- *** («Żydy - bredzą) 16
- *** (Idyllicznie) 16
- *** (W gniew, niemiłość) 17
- *** (Szczęścia steryd) 18
- *** (Pędzłem Boscha) 18
- *** (- Chcesz umierać?) 19
- *** (Nie było jak) 20
- *** (Aniu, Ag, jest) 20
- *** (- Kocim żarciem?) 21
- *** (Co ponadto) 22
- *** (Co jest pewne -) 22
- *** (Był jej światem) 23
- *** (Wiadomości) 24
- *** (Zbłądził - nie wie -) 24

- *** (Niewidomy) 25
- *** (Nie. Nie musisz) 26
- *** (Miłość małą) 26
- *** (W czas spóźnieni) 27
- *** (Pośród braci) 28
- *** (Nie tu, nie tak -) 28
- *** (Właśnie ciebie) 29
- *** (Bez koloru) 30
- *** (Ból, tak ludzki) 30
- *** (Władza krzepi) 31
- *** (Czasem tylko) 32
- *** (Miłość. Jaka) 32
- *** (W śmiechu smutnym) 33
- *** (Nic z czekania) 34
- *** (Bezkształt, bezdźwięk -) 34
- *** (Z krajobrazów -) 35
- *** (Wiatry brajlem) 36
- *** (Szliśmy z wami) 36
- *** (- Jest w ustawach...) 37
- *** (Krzywd rachunki) 38

II Szkło

- *** (W topieli szkła) 40
- *** (Czas. Mija) 42
- *** (Jest jeszcze) 44

Dziennik liryczny / 22 sierpnia 2009 46-48

- * (Czytany z akt) 46
- * (Wśród żywiołów) 46
- * (Kropeczko, wiem) 47
- * (Zapomnieć chcę) 48

III Kurs na gapę

- *** (Śmierć tak śmieszna) 50
- *** (*Oko pańskie*) 50
- *** (Kwestia sporna) 51
- *** (W lęk, w zaparte) 52
- *** (Skarbem żona) 52
- *** (Co jest w cenie) 53
- *** («Tak bezpieczniej») 54
- *** (Nie było snu) 54
- *** (Wymazany) 55
- *** (Sobie wierni) 56
- *** (Nam - złym kuchtom -) 56
- *** (Nie zwlekamy) 57
- *** (Której piszę) 58
- *** (W zakos duktów) 58
- *** (W żarze słońca) 59
- *** (Jest «mieć» za nic) 60
- *** (Cud reklamy) 60
- *** (Płocze ptaki -) 61
- *** (Ot, cud bytu) 62
- *** (Podróż. Długa) 62
- *** (Z Krzyża Człowiek) 63
- *** (Rano w radio) 64
- *** (Swąd z brukowców) 64
- *** (W chłodzie na świt) 65
- *** (Nie wysiadam) 66
- *** (Chociaż tęsknię) 66
- *** (Ciebie, siebie) 67
- *** (Słów za wiele) 68
- *** (Co dzień szabat) 68
- *** (Nie bieg przez mrok) 69
- *** (Jaką schedę) 70

- *** (Bo krew krzepła) 70
- *** (Na skrót długo) 71
- *** (W ogniu straty) 72
- *** (Iść duktem w mgłę) 72
- *** (Żegnaj, mistrzu) 73

Zapraszamy do internetowej
czytelni i księgarni

Wydawnictwa MORPHO!

www.mor-pho.pl

Zamówienia telefoniczne: 0 604 25 65 95

Fot. Jan Mazur

Wald(emar) Gerson Rak ur. 19 XI 1964 w Żaganiu. Sercem wschowianin i wrocławianin. Poeta, redaktor książek innym. Twórca antologii *Gorzki oddech 2004* i *Dlaczego maj*. Publikował w prasie literackiej i antologiach. W zielonogórskim Radiu Zachód Radiowe Książki Poetyckie w latach 1996, 1997, 2005 i 2010. Autor tomów *Powietrze gęste od znaczeń 2009* i *Domykała się ziemia 2010*. W wersji elektronicznej tomy *Co, Serce, pocałowałem w tobie 2015*, *Wschowska wiosna 2015*, *Wielki Tydzień 2015*, *Powietrze gęste od znaczeń wyd. II 2015*, *Domykała się ziemia wyd. II, 2016*. Wiersze jego w przekładzie dra Libora Martinka na czeski w *Psi Vino*.

waldgersonrak@interia.pl

Facebook: Wald Gerson Rak

www.wgr-bezmiłości.blog.onet.pl

<http://mor-pho.pl/images/pdfy/serce.pdf>

www.volny.cz/psi.vino/ceslo23